

THEATERKRANT

THEA
SEPTI

- Le
- Wo
- Ve
- Ad

RECENSIE

STERRENWACHTER (2+) TG. WINTERBERG / STIP

★★★★☆ JEUGD

23 SEPTEMBER 2015 - DE KRAKELING, AMSTERDAM - [SPEELLIJST](#)

INVENTIEVE, VROLIJKE VOORSTELLING IN YURT-TENT

Door **Richard Stuivenberg** gepubliceerd 23 september 2015

Peuters en kleuters zijn een bijzondere doelgroep voor een theatermaker. Ze kennen de codes nog niet, dus ze reageren onmiddellijk op alles wat ze zien. Of ze rennen zonder gêne de speelvloer op, achterna gezeten door gegeneerde ouders. Aan de andere kant zijn ze ook een dankbaar publiek: ze geloven alles en gaan mee in elk verhaal dat je ze vertelt, zeker als je dat doet op de manier waarop ze zelf ook met poppen of objecten spelen.

Marlyn Coetsier weet goed hoe ze kinderen (en ouders) boeien moet met haar poppen en aanstekelijke spel. Die poppen bouwt ze zelf. Spelen leerde ze op de Toneelschool Arnhem, daarna studeerde ze poppen- en objecttheater in Berlijn en Polen. Kortom: een vakvrouw. Sinds 2003 maakt ze haar eigen voorstellingen onder de noemer Tg. Winterberg, gevestigd in Koog aan de Zaan.

Sterrenwachter baseerde ze op het gelijknamige boek van Mark Haayema en Harmen van Straaten dat vorige maand verscheen. We volgen hierin het nachtwezentje Muk dat bijna jarig is en dan zijn eerste steen krijgt die hij als ster aan de hemel moet plaatsen. Een initiatieritueel als het ware, waarmee Muk wordt opgenomen in de orde van de sterrenwachters.

Alleen: het lukt niet. Zal ik je helpen? vraagt zijn vader. Nee, natuurlijk niet. Zelf doen. Erg herkenbaar voor de gemiddelde peuter, en zeker ook voor de gemiddelde ouder. Muk probeert van alles, vraagt hulp van vleermuis, oehoe en glimworm, maar niks helpt; zijn steen wil geen ster worden. Wat nu?

Natuurlijk is daar uiteindelijk toch weer vader. Die geeft hem het nodige zetje en ja hoor, helemaal zelf lukt het Muk dan toch om zijn steen te veranderen in een ster die als het helderste lichtje straalt aan de hemel. En zo hoort het, in de avontuurlijk peuterwereld: de wereld zit vol raadsels en obstakels, maar met een beetje hulp lossen we alles op.

De yurt-tent waarin de voorstelling speelt (eerst je schoenen uit!) draagt bij aan de intieme, Sesamstraatachtige sfeer. De grote inventiviteit van de poppen en de kleine en grote trucjes waarmee Marlyn Coetsier de kinderen meeneemt in een laagdrempelige wereld vol verwondering en vrolijkheid doen de rest. Job Raaijmakers regisseert Coetsier onnadrukkelijk, en dat is fijn. Haar sprankelende, sympathieke talent krijgt zo alle ruimte. En de kinderen voelen zich veilig.

Voor al dat ene ventje dat steeds weer aan zijn moeder weet te ontsnappen en dichterbij Muk wil komen. Uiteindelijk ziet de moeder zich genoodzaakt de yurt met hem te verlaten. Ook kleuters zullen de codes moeten respecteren.

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELEN

- [Op een klein stationnetje \(4+\)](#)
- [AaiPet \(2+\)](#)
- [Oma, mag ik mijn pop terug \(6+\)](#)

TAGS

[2+](#), [Harmen van Straaten](#), [Job Raaijmakers](#), [Mark Haayema](#), [Marlyn Coetsier](#), [STIP](#), [tg. winterberg](#)

Foto: Rik Eng [Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.

HOME NIEUWS RECENSIES VACATURES ADVERTEREN OVER THEATERKRANT.NL
CONTACT
RECENSENTEN
NIEUWSBRIEF
STICHTING BPN